

de Data, det ærede Medlem fremsførte, men dog gøre nogle Bemærkninger i al Almindelighed. Jeg giver ham selvfølgelig Ret i, at Sukkerforbruget er stigende med Velstanden. Der bruges mere af de velstaaende Familier end af de flettere stillede. Dette have vi fra vor Side altid erkendt. Jeg tror ikke, at det i samme Grad er blevet erkendt altid fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, men jeg tror paa den anden Side heller ikke, at Forfælleren er saa stor, som han vil gøre den til, og navnlig ikke, at der er mindste Grund til at antage, at Forfælleren her i Landet mellem de velstaaende og de tarvelige for ikke at sige fattige Familiers Forbrug, skulde være saa langt betydeligere end i Norge. Er Forfælleren omtrent den samme, vil det ogsaa vise sig at være alt. Men navnlig vil jeg bemærke, at naar det ærede Medlem anstillede Beregning over, hvad en Familie vilde spare paa Sukkertoldens Opgivelse og vilde komme til at betale ved Olfkatten, tror jeg ikke, at den Sammenstilling er ganske korrekt gjort; thi han gik — jeg beder undskyld, hvis jeg tager fejl; det er ikke saa let i en Tale at opfatte alle Enkeltheder vedrørende Tal, men jeg tror nok, at han gik ud fra en Husmandsfamilies Forbrug af Sukker som det normale for de tarveligst stillede Familier. Men Forholdet er jo i Virkeligheden dette for Sukkeret ligesaa vel som for Olfket, at Forbruget i Byerne er langt større end paa Landet, og det er t. Eks. i sin Tid ophlyst i den af Professor Falbe-Hansen og mig udgivne Statistik i et Afsnit, der er udarbejdet af Professor Falbe-Hansen, at en Arbejdersfamilies Stat af Sukker i Byerne er, om jeg husker ret, henvend firdobbelt af en Husmandsfamilies paa Landet. Derfor det forhold sig saa, er det klart, at den Beregning mellem, hvad der vil vindes og tabes, i hvert Fald næppe kan gennemføres helt paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde. Jeg skal imidlertid ikke forbyde mig deri, fordi jeg erkender, at hvad der foreligger, mere er Udtrykket for et fornuftigt Støn i Forbindelse med enkeltvis indsamlede Data end en virkelig udtømmende Statistik. Jeg siger derfor igen, at dersom Spørgsmaalet kun stod om en isoleret Gennemførelse af dette Lovforslag eller dersom Forholdet f. Eks. var det, at vi havde gennemført en Toldreform, hvor man ikke havde rørt ved Sukkeret, som Tilfældet jo f. Eks. var med det af den højtærede Finansminister i forrige Samling forelagte Lovforslag, hvor Sukkeret var saa godt som uørt, og Spørgsmaalet derefter var, om vi nu skulde til at ombytte Tolden paa Sukker med Stat paa Olf, vilde jeg ganske slutte mig dertil. Men saaledes

er Stillingen desværre ikke. Toldreformen have vi endnu kun i mente, og jeg tror derfor, at man ogsaa bør have det for Øje, hvorledes Gennemførelsen af Toldreformen vil stille sig, naar dette Forslag tænkes gennemført, saa meget mere, som jo Forslagsstillerne have udtalt, hvad der utvivlsomt er deres Mening, at dette Forslag ikke skal lægge Hindringer i Vejen for en omfattende Toldreform, men mere blive en Væstestang derfor. Jeg tror da altsaa, at naar vi ved et Forslag som dette have disponeret fuldt ud over, hvad Olfkatten indbringer, ville vi være vanskelig stillede overfor den øvrige Toldreform; thi vi maa da altsaa indenfor selve Toldlovens Ramme finde Kompensation for de Skattelettelser, der skulle gives, og jeg tror, at hvad man saaledes indenfor Toldlovens Ramme kan finde af Indtægtsforøgelse, vil vise sig at være temmelig begrænset. Det er ikke ret mange Artikler, som man vil være enig om, at der kan ventes Forøgelse paa. Der er væsentlig kun 3 Artikler, som kunne tænkes at taale saadanne Paalæg og samtidig være af saadan Betydning, at de kunne give noget større finansielt Resultat, det er Tobak, Vin og Frugter, og af disse anser jeg det for meget tvivlsomt, om i Virkeligheden Frugter og Vin kunne bære et stort Tillæg, uden at Forbruget indskrænkedes væsentlig. Den Artikel, der bedst kan taale en Forøgelse er efter min Mening Tobak; men Ressourcerne ville altid være temmelig begrænsede, og jeg vilde derfor anse det for betænkeligt nu fuldt ud at disponere over Olfkattens Beløb blot til Afskaffelse af Sukkertolden. Dertil kommer, hvad jeg for mit Vedkommende maa fremhæve, og hvad jeg altid har gjort gældende, at jeg ikke kan erkende, at Opgivelsen af Nedsættelse af Told paa almindelige Forbrugsartikler, hvor betydningsfuldt det end kan være for Forbrugerne, netop for den større Klasse, den lavere stillede Klasse af Forbrugere, har den virkelige Betydning eller Interesse, som Toldlettelser, der virke stimulerende paa Industri og Handel. Bortset fra Spørgsmaalet om, hvorledes Sukkerforbruget fordeler sig paa de enkelte Klasser, saa er det givet, at den gennemsnitlige Told pr. Individ er omtrent 3 Kr. om Aaret, og jeg tror, at vi i hvert Fald ville være enige om, at den falder med noget mindre Beløb end det gennemsnitlige for den lavere Del af Befolkningen. Man vil vistnok kunne sige, at en Toldreform af omtrent 25 Ore om Ugen, det vil vistnok være, hvad der vil kunne naas for den Del af Befolkningen. Men dersom man kan gennemføre en Toldlettelser, som virkelig bringer Handel og In-